

Til lovforslag nr. L 113. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 23. juni 1998*)

Forslag

til

Lov om tilskud til Grønlands hjemmestyre

§ 1. Staten yder i 1999, 2000 og 2001 et årligt tilskud til Grønlands hjemmestyre på 2.653,5 mio. kr.

Stk. 2. Såfremt der i perioden 1999-2001 træffes aftale mellem Grønlands hjemmestyre og staten om overdragelse af arbejdsskadeforsikringsområdet, ændres tilskuddet til Grønlands hjemmestyre efter forhandlinger i overensstemmelse hermed.

§ 2. Tilskuddet reguleres i 2000 og 2001 med en procent, der svarer til den gennemsnitlige pris- og lønregulering på statens driftsbudget for det pågældende år.

§ 3. Tilskuddet udbetales forskudsvis med $\frac{1}{12}$

hver måned, medmindre der træffes anden aftale om udbetalingsterminer mellem finansministeren og Grønlands hjemmestyre.

§ 4. Staten yder kompensation til Grønlands hjemmestyre i overensstemmelse med den danske regerings og det grønlandske landsstyres aftale af 21. august 1990 som indgået i henhold til artikel 24 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale, således som aftalen af 21. august 1990 er ændret ved tillægsaftale af 31. august 1997.

§ 5. Loven træder i kraft den 1. januar 1999. Samtidig ophæves lov nr. 374 af 14. juni 1995 om tilskud til Grønlands hjemmestyre.

IVAR HANSEN

/ Grete Schødt

Til lovforslag nr. L 9. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 25. juni 1998*)

Forslag

til

Lov om fødevarer m.m. (fødevareloven)¹⁾

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre forbrugerne sunde fødevarer af høj kvalitet, at beskytte forbrugerne mod vildledning i forbindelse med markedsføring af fødevarer m.m., at fremme sunde kostvaner og derigennem medvirke til at sikre fødevareproducenter og -handlende rimelige og ensartede vilkår og at fremme dansk eksport af fødevarer.

§ 2. Loven omfatter:

- 1) Fødevarer sikkerhed og -sammensætning, jf. kapitel 2, 3 og 5.
- 2) Markedsføring og mærkning af fødevarer, jf. kapitel 4 og 6.
- 3) Primærproduktion af fødevarer, jf. kapitel 7.
- 4) Indretning og drift af virksomheder, jf. kapitel 8 og 9.
- 5) Kost og ernæring, jf. kapitel 14.
- 6) Myndigheder og kontrol, jf. kapitel 11, 12 og 15.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på fremstilling af fødevarer i private husholdninger.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på drikkevand, tobak, produkter, som anvendes til afvænning af tobaks- eller alkoholafhængighed, kosmetik, lægemidler eller på varer, der direkte eller indirekte sælges med lægemiddelformål.

¹⁾ §§ 31-35 er tidligere notificeret som en del af lov nr. 402 af 10. juni 1997 om fødevarekvalitet i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv af 28. marts 1983 (83/189/EØF) om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, som ændret ved Rådets direktiv af 22. marts 1988 (88/182/EØF) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 23. marts 1994 (94/10/EF).

Loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af Rådets direktiv af 18. december 1978 (79/112/EØF) om mærkning og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler med senere ændringer, Rådets direktiv af 21. december 1988 (89/109/EØF) om materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler og Rådets direktiv af 14. juni 1993 (93/43/EØF) om levnedsmiddelhygiejne.

§ 3. Ved fødevarer forstås i denne lov madvarer, drikkevarer, nydelsesmidler og andre varer, der er bestemt til eller må antages at skulle fortæres af mennesker.

§ 4. Lovens regler om salg af fødevarer, tilsætningsstoffer og materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer gælder også udbud til salg, formidling af salg, opbevaring i salgsøjemed, tilbud og enhver overgivelse til andre.

§ 5. Lovens regler om behandling af fødevarer, tilsætningsstoffer og materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer gælder også slagtning, slagtemæssig behandling, tilvirkning, opbevaring, aftapning, emballering, ompakning og transport.

§ 6. Hvor der i denne lov er givet ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte regler, skal der indhentes udtalelse fra relevante landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Stk. 2. Ministeren kan dog undlade at indhente udtalelser i henhold til stk. 1, hvis dette af tidsmæssige grunde eller af anden årsag ikke er muligt.

Kapitel 2

Fødevarerens sikkerhed

§ 7. Fødevarer skal ved behandling og salg være af sund og god beskaffenhed og have en rimelig holdbarhed i salgsøjeblikket.

Stk. 2. Fødevarer må ikke sælges, hvis de ved anvendelse på sædvanlig måde må antages at kunne overføre eller fremkalde sygdom eller at kunne medføre forgiftning, eller hvis fødevarerne på grund af sygelig forandring, fordærvedhed, forurening, fejlagtig tilberedning eller af anden grund må anses for at være utjenlige til menneskeføde.

§ 8. Ved forureninger forstås i denne lov andre biologiske, fysiske eller kemiske forekomster end tilsætningsstoffer i eller på fødevarerne, som kan udgøre en sundhedsrisiko, kan gøre fødevarerne utjenlige til menneskeføde eller kan forandre fødevarernes normale sammensætning eller beskaffenhed i øvrigt. Dette omfatter f.eks. fremmedlegemer, bakterier, svampe, virus, bakterie- og svampetoksiner, bestanddele af eller omsætningsprodukter fra gødnings- eller foderstoffer, bekæmpelsesmidler, lægemidler, andre stoffer med biologisk virkning på dyr anvendt i forebyggende eller helbredende øjemed, rengørings- og desinfektionsmidler samt afsmitning fra emballage, maskiner eller udstyr.

§ 9. Behandling og salg af fødevarer skal foregå på en hygiejnisk forsvarlig måde og skal gennemføres således, at fødevarerne ikke udsættes for forurening eller anden skadelig påvirkning eller påvirker andre fødevarer i skadelig retning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om hygiejne ved behandling og salg af fødevarer, herunder om personlig hygiejne og helbreds kontrol for personer, som er beskæftiget med behandling, salg og kontrol af fødevarer.

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, på hvilke vilkår fødevarer, hvori forureninger forekommer, må sælges.

Stk. 2. Når der foreligger risiko for, at fødevarer fra bestemte områder indeholder forureninger, herunder har været udsat for radioaktivitet eller miljøforureninger, eller i øvrigt kan

være utjenlige til anvendelse som menneskeføde eller foder, kan ministeren forbyde salg af sådanne varer.

Stk. 3. Ministeren kan forbyde, begrænse eller fastsætte vilkår for dyrkning af afgrøder, opdræt af husdyr, jagt, fiskeri eller samling af frugter, bær, svampe m.m. i de i stk. 2 nævnte områder, uanset om dyrkning, opdræt, jagt, fiskeri eller indsamling ikke udøves med salg for øje.

§ 11. Ved behandling, salg og kontrol af fødevarer må ikke beskæftiges personer, som har eller må antages at have sygdom, smitte eller anden skade, som kan gøre fødevarerne utjenlige til menneskeføde.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om

- 1) anvendelse af bestemte genstande eller fremgangsmåder ved fremstilling og behandling af fødevarer, herunder anvendelse af genteknologi, strålekonservering og andre konserverings- eller behandlingsmetoder, og
- 2) at fødevarer eller ingredienser, som enten ikke hidtil har været anset som fødevarer, eller som er frembragt ved anvendelse af teknologi, der ikke tidligere har været anvendt til formålet, skal godkendes forud for anvendelse eller salg.

Kapitel 3

Fødevarernes sammensætning

§ 13. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ud fra sundheds-, ernærings- eller kvalitetsmæssige hensyn eller med henblik på at sikre forbrugerne vigtige næringsstoffer fastsætte regler eller træffe bestemmelse om sammensætning og beskaffenhed af fødevarer, herunder fødevarer bestemt til særlige ernæringsmæssige formål og kosttilskud.

§ 14. Ved tilsætningsstoffer forstås i denne lov stoffer, som uden i sig selv at være fødevarer eller sædvanligt anvendte bestanddele af fødevarer er bestemt til at tilsættes fødevarer for at påvirke fødevarernes næringsværdi, holdbarhed, farve, lugt, smag eller i øvrigt med teknologiske eller andre formål.

Stk. 2. Ved tekniske hjælpestoffer forstås i denne lov ethvert tilsætningsstof, som ikke ind-

tages som en fødevarer i sig selv, men som anvendes ved forarbejdningen af råvarer, fødevarer eller disses ingredienser for at opfylde et bestemt teknologisk formål under behandlingen eller forarbejdningen, og som kan resultere i, at der i det færdige produkt findes en utilsigtet, men uundgåelig rest af dette stof eller omsætningsprodukter deraf, under forudsætning af at disse reststoffer ikke indvirker teknologisk på det færdige produkt.

§ 15. Som tilsætningsstoffer må kun anvendes eller sælges stoffer, der er godkendt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilke vilkår tilsætningsstoffer må anvendes, herunder med hvilke formål, i hvilke mængder og til hvilke produkter, og om tilsætningsstoffernes identitet og renhed.

Stk. 3. Ministeren udarbejder en positivliste over godkendte tilsætningsstoffer og deres anvendelse, jf. stk. 2, som gøres offentlig tilgængelig.

§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at nærmere angivne grupper af tilsætningsstoffer kan tages i anvendelse 6 måneder efter, at de er anmeldt til ministeren, medmindre denne forinden har nedlagt forbud mod den anmeldte anvendelse af stoffet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om anvendelse af aromastoffer og tekniske hjælpestoffer og om, at fødevarer, tilsætningsstoffer eller andre stoffer, der anvendes ved behandling af fødevarer, skal være tilsat et røbestof.

§ 17. Ved godkendelse og fastsættelse af regler i henhold til §§ 15 og 16 skal der især tages hensyn til, at forbrugerne beskyttes mod sundhedsrisici, at rimelige teknologiske behov imødekommes, og at forbrugerne ikke vildledes om fødevarernes indhold, kvalitet m.m.

§ 18. For tilsætningsstoffer finder

- 1) § 11, § 19, stk. 1 og 2, § 21, 24, stk. 3, og § 54, stk. 1, og
 - 2) § 12, § 19, stk. 3-5, § 24, stk. 1 og 2, § 26, § 54, stk. 2 og 3, og § 63
- tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Markedsføring og mærkning af fødevarer

§ 19. Fødevarer må ikke sælges under omstændigheder, der er egnet til at vildlede forbrugerne med hensyn til varens oprindelse, produktions- eller fremstillingsmåde, fremstillingstidspunkt, beskaffenhed, art, mængde, sammensætning, behandling, egenskaber eller virkninger.

Stk. 2. Det er forbudt i forbindelse med markedsføring af fødevarer at give indtryk af, at en fødevarer har særlige egenskaber, når alle lignende fødevarer har eller efter lovgivningen skal have tilsvarende egenskaber.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om anvendelse af anprisninger i forbindelse med salg eller reklame m.v. om egenskaber, som en fødevarer ikke er i besiddelse af. Det kan herunder forbydes at anvende sådanne negative anprisninger.

Stk. 4. Ved bedømmelse af de forhold, der er nævnt i stk. 1-3, skal der særligt tages hensyn til den betegnelse, der anvendes for varen, de mundtlige og skriftlige oplysninger, som gives om varen, de tegninger, de billeder og den tekst, der er anbragt på varen, på dens emballage, på reklame eller på skilt om varen, i annoncer eller tilbud, eller forhold, som på anden måde er søgt bragt til offentlighedens kendskab, herunder vares placering i forhold til andre varer.

Stk. 5. Den producent eller forhandler, der er ansvarlig for mærkning eller markedsføring af en fødevarer, skal kunne dokumentere, at de fremsatte oplysninger og påstande er korrekte.

§ 20. Det er forbudt ved mærkning, reklamer m.v., jf. § 19, stk. 4, at anvende

- 1) angivelser, der er egnet til at vække eller udnytte angstfølelser hos forbrugerne,
- 2) angivelser om, at fødevarer er anbefalet af læger, eller at indtagelse af den pågældende vare kan forebygge, lindre eller have gavnlig virkning på sygdomme eller sygdomssymptomer,
- 3) billeder af sundhedspersonel og lignende,
- 4) angivelser om, at fødevarer ved hjælp af tilsætningsstoffer har opnået en øget eller særlig næringsværdi, og
- 5) angivelser, der er egnet til at rejse tvivl om forsvarligheden af at anvende andre lignende fødevarer.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og

F. t. l. om fødevarer m.m.

fiskeri kan fastsætte regler om salg og anprisning af fødevarer, der angives at være særligt egnede for mennesker med behov for særlig kost på grund af sygdom, alder eller andre forhold, eller som angives at virke forebyggende over for sygdom.

§ 21. Virksomheder, der behandler eller sælger fødevarer, må ikke i forbindelse med markedsføringen af et produkt omtale, at produktet eller virksomheden er under det offentlige kontrol eller tilsyn, har fået autorisation eller godkendelse eller er registreret af en offentlig myndighed, jf. dog §§ 22 og 24.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at fødevarer skal mærkes med oplysninger, der er af betydning for forbrugerne, virksomhederne eller tilsynsmyndighederne.

§ 23. Færdigpakkede fødevarer, der er mærket med angivelse af sidste salgsdag, mindst holdbar til eller lignende, må ikke ommærkes med forlænget frist, ompakkes eller efter fristens udløb sælges i pakningen.

§ 24. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om særlig mærkning af fødevarer, når

- 1) sundheds-, ernærings- eller kontrolmæssige hensyn taler derfor,
- 2) hensynet til særlige befolkningsgrupper gør det nødvendigt,
- 3) fødevareren er i besiddelse af særlig kvalitet eller særlige karakteristika,
- 4) der under produktion af fødevareren er anvendt særlige avls-, opdræts-, fangst- eller dyrkningsmåder eller lignende,
- 5) fødevareren er behandlet på særlig måde eller fremstillet ved særlig teknologi,
- 6) fødevareren er bestemt til særlige ernæringsmæssige formål, eller
- 7) der er anvendt tilsætningsstoffer, herunder næringsstoffer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af varebetegnelser, særlige mærker eller symboler for fødevarer eller bestemte typer af fødevarer, som angiver, at varerne har været underkastet generel eller særlig kontrol, eller at varerne har en særlig kvalitet, sammensætning eller geografisk oprindelse eller været underkastet en speciel behandling.

Stk. 3. Anvendelsen af de mærker m.m., der er fastsat i henhold til stk. 2, på andre varer er forbudt. Det er ligeledes forbudt at anvende disse mærker m. m. eller andre mærker m.m., der kan forveksles med disse, på en måde, der er egnet til at vildlede med hensyn til produktion, behandling, sammensætning, geografisk oprindelse m.m. af produktet.

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om mærkning af tilsætningsstoffer, herunder om brugsanvisning og advarselmærkning.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, hvorledes mærkning af fødevarer skal udføres, herunder på hvilke sprog de foreskrevne oplysninger skal gives, og hvor oplysningerne skal anbringes.

Kapitel 5

Materialer og genstande

§ 27. Materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer såsom emballage, maskiner, redskaber, bestik og husgeråd m.v., rengørings-, desinfektions- og smøremidler m.m. samt brugs- og forbrugsgenstande, som kommer i forbindelse med fødevarer, må ikke ved normal anvendelse eller under forudsigelige forhold kunne afgive bestanddele til fødevarer i et omfang, der kan frembyde fare for menneskers sundhed, medføre en uacceptabel ændring af sammensætningen af fødevarerne eller forringe fødevarernes farve, lugt, smag eller andre af fødevarernes fysiske karakteristika.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om

- 1) sammensætning og mærkning af materialer og genstande,
- 2) afsmitning fra materialer og genstande,
- 3) krav til holdbarhed og styrke af materialer og genstande, som skal anvendes til bestemte fødevarer eller i bestemte situationer,
- 4) krav om, at materialer og genstande skal ledsages af sundheds- eller kvalitetscertifikater, og
- 5) krav om forhåndsgodkendelse af materialer og genstande, der anvendes ved behandling eller salg af fødevarer.

§ 28. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om godkendelse og anvendelse af rengørings-, desinfektions- og smøremidler m. m. i virksomheder, der er omfattet af loven. Der kan herunder fastsættes regler om, at beholdere med sådanne midler skal være forsynet med oplysning om midlernes sammensætning og anvendelsesområde.

§ 29. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse til forebyggelse af sundhedsrisici fra brugs- og forbrugsgenstande, som kommer i forbindelse med fødevarer, og som sælges til anvendelse i private husholdninger. Der kan herunder fastsættes regler om mærkning af sådanne genstande.

§ 30. For de i § 27, stk. 1, nævnte materialer og genstande m.m. finder

- 1) § 19, stk. 1 og 2, § 21, § 24, stk. 3, og § 54, stk. 1, og
 - 2) § 19, stk. 3-5, § 24, stk. 1 og 2, § 26, § 54, stk. 2 og 3, og § 63
- tilsvarende anvendelse.

Kapitel 6

Frivillige mærkningsordninger

§ 31. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for en frivillig mærkningsordning til fremme af produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Stk. 2. Til at bistå ved administrationen af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for denne mærkningsordning, nedsætter ministeren et fødevarer kvalitetsudvalg.

Stk. 3. Ministeren udpeger formanden for udvalget og udnævner de øvrige medlemmer af udvalget efter indstilling fra de berørte forbrugere og erhvervsorganisationer og myndigheder.

Stk. 4. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden. Ministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om sekretariatsbetjening af udvalget.

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, hvilke produkter der er omfattet af en frivillig mærkningsord-

ning, herunder opstille objektive kvalitetskriterier, der fastlægger krav til produktion, forarbejdning m.v. Disse krav skal ligge ud over de krav, som gælder i henhold til lovgivningen i øvrigt.

Stk. 2. Importerede produkter, herunder levende dyr, kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis der foreligger dokumentation for, at produktet er behandlet eller dyret opvokset i overensstemmelse med de regler og krav, som er fastsat i medfør af loven.

Stk. 3. Ministeren kan beslutte, at importerede produkter kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis de i oprindelseslandet er omfattet af en kvalitetsordning, der efter en konkret vurdering for det enkelte produkt skønnes at indebære krav, som kan sidestilles med krav, der stilles under denne mærkningsordning.

§ 33. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for godkendelse og anmeldelse af virksomheder, der ønsker at behandle eller sælge produkter omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilmelding af primærproducenter, som ønsker hele eller dele af deres virksomhed omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilmeldte primærproducenter og godkendte eller anmeldte virksomheder, som overtræder de under en frivillig mærkningsordning opstillede krav eller andre betingelser, midlertidigt eller permanent udelukkes fra denne mærkningsordning.

§ 34. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning af de produkter, der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder om forbeholdte varebetegnelser, anvendelse af særlige mærker, logoer eller symboler, jf. § 24, stk. 2 og 3.

§ 35. De virksomheder og primærproducenter, som er tilsluttet en frivillig mærkningsordning, afholder udgifterne ved denne ordning, jf. § 56.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af udgifter i forbindelse med en frivillig mærkningsordning. § 56, stk. 4-7, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Primærproduktion af fødevarer

§ 36. Ved primærproduktion forstås dyrkning af afgrøder i landbrug, gartneri og lignende, opdræt af dyr i landbrug, akvakulturbrug og lignende samt fangst og landing af fisk, krebs- og bløddyr, produktion af mælk og æg, jagt, biavl, indsamling af bær, frugter og svampe og lignende.

Stk. 2. Medmindre ministeren fastsætter andet, er primærproduktion ikke omfattet af reglerne i §§ 44-46.

§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om primærproduktion af fødevarer med henblik på at sikre og forbedre den hygiejniske, sundheds- eller kvalitetsmæssige beskaffenhed af fødevarerne.

§ 38. Mælkeproducenter må ikke ændre på mælkens naturlige sammensætning og må ikke underkaste mælken anden behandling end mekanisk rensning og afkøling.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at betaling for leveret mælk skal gradueres efter kvaliteten.

§ 39. Dyr, der afhændes til slagtning eller slagtemæssig behandling, må ikke lide af nogen sygdom eller indeholde rester af lægemidler eller andre forureninger, der kan indebære risiko for menneskers sundhed, jf. § 7, stk. 2.

§ 40. Nødslagtning af syge eller tilskadekomne dyr kan foretages på stedet, når det er nødvendigt af dyreværnsmæssige grunde. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

§ 41. På ejendomme, hvor dyrehold er tilladt, kan ejendommens ejer eller bruger uanset bestemmelsen i § 44, stk. 2, foretage slagtning og efterfølgende slagtemæssig behandling af egne dyr til forbrug i egen husholdning. § 39 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproducenters slagtning af dyr samt om vilkår for producenters slagtning og salg fra egen virksomhed direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

§ 42. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om primærproducenters salg af fødevarer fra egen bedrift, fartøj m. v. direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

Kapitel 8

Virksomhederne

§ 43. Den, der behandler eller sælger fødevarer eller andre af loven omfattede produkter, er ansvarlig for overholdelsen af de krav, der er fastsat i loven eller med hjemmel i loven.

§ 44. Tilvirkning af fødevarer eller tilsætningsstoffer med henblik på salg må ikke påbegyndes, før autorisation hertil er meddelt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Slagtning og slagtemæssig behandling af husdyr samt indvejning af mælk må kun finde sted på virksomheder, der er autoriseret hertil af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1 eller 2, kan fritages fra kravet om autorisation. Sådanne virksomheder er da omfattet af reglerne i § 45.

§ 45. Engrosvirksomhed, som omfatter opbevaring, aftapning, emballering, ompakning, transport eller salg af fødevarer eller tilsætningsstoffer, må ikke påbegyndes, før godkendelse hertil er meddelt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1, kan fritages for kravet om godkendelse. Sådanne virksomheder skal da anmeldes til registrering hos tilsynsmyndigheden.

§ 46. Detailvirksomhed, som omfatter behandling, bortset fra slagtning og slagtemæssig behandling, eller salg af fødevarer eller tilsætningsstoffer, må ikke påbegyndes, før godkendelse hertil er meddelt af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der er omfattet af stk. 1, kan fritages for kravet om godkendelse, og om, hvorvidt disse virksomheder skal anmeldes til registrering hos tilsynsmyndigheden.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om behandling og salg af fødevarer under åben himmel og om udstilling af fødevarer.

§ 47. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at de af §§ 44-46 omfattede virksomheder ikke må påbegynde indførsel til eller udførsel fra landet af fødevarer eller tilsætningsstoffer, før der er sket anmeldelse herom til ministeren.

§ 48. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at fremstilling eller salg af materialer og genstande, som er bestemt til at komme i berøring med fødevarer, ikke må påbegyndes, før der er sket anmeldelse herom til ministeren.

§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om autorisation, godkendelse, registrering og anmeldelse for de virksomheder, som er omfattet af loven, herunder om de vilkår, som virksomhederne skal opfylde.

Stk. 2. Autorisation eller godkendelse skal indhentes på ny ved

- 1) væsentlige bygningsmæssige ændringer,
- 2) væsentlige ændringer i virksomhedens indretning,
- 3) væsentlige ændringer i virksomhedens produktion eller vareudvalg eller
- 4) indførelse af lovpligtig egenkontrol eller ved væsentlige ændringer i denne egenkontrol.

Stk. 3. Den, som overtager en autoriseret, godkendt, registreret eller anmeldt virksomhed, skal anmelde dette ejer- eller brugerskifte til tilsynsmyndigheden og samtidig oplyse, om der ønskes fornyet autorisation eller godkendelse.

Stk. 4. En autorisation eller godkendelse kan tages op til fornyet behandling, når der er forløbet 5 år siden sidste autorisation eller godkendelse.

§ 50. Autorisation eller godkendelse kan tilbagekaldes, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, hvis forudsætningerne for autorisationen eller godkendelsen ændres væsentligt, eller hvis det ud fra hygiejniske, markedsføringsmæssige, afgiftsmæssige eller lignende årsager skønnes nødvendigt.

§ 51. Virksomheder, der er omfattet af loven, skal til enhver tid opfylde de krav, som hensynet til god hygiejnisk praksis tilsiger.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om hygiejne i samt indretning og drift af virksomheder, transportmidler og lignende omfattet af loven. Der kan herunder fastsættes regler eller træffes bestemmelse om forhåndsgodkendelse af transportmidler, lokaler, inventar, udstyr, maskiner, emballage og lignende samt om is, vand, damp, luft og luftarter, der anvendes ved behandling af fødevarer eller tilsætningsstoffer eller til rengøring af lokaler, udstyr m.v.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, som er omfattet af loven, kun må anvende fødevarer eller tilsætningsstoffer fra autoriserede eller godkendte virksomheder.

§ 52. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, som er omfattet af loven, for egen regning skal gennemføre en egenkontrol.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at virksomheder, som er omfattet af loven, for egen regning skal lade foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser, at analyseresultater skal fremsendes til tilsynsmyndigheden, og at analyserne skal foretages på særlige laboratorier, jf. § 60, nr. 1.

§ 53. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at uddannelse, herunder i fødevarerhygiejne, er obligatorisk for visse personer, som er beskæftiget i virksomheder omfattet af loven. Sådanne uddannelser kan etableres efter reglerne i lov om arbejdsmarkedsuddannelser og afsluttes med et certifikat.

Kapitel 9

Ind- og udførsel

§ 54. Det er forbudt med henblik på salg at indføre fødevarer, som ikke opfylder kravene i loven, i regler, som er fastsat i medfør af loven, eller i forordninger m.m. udstedt af Det Europæiske Fællesskab.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan af hensyn til menneskers, dyrs eller planters sundhed fastsætte regler eller træffe bestemmelser om indførsel og udførsel af fødeva-

rer, herunder forbyde indførsel eller udførsel af fødevarer.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fødevarer, der føres gennem landet som transitgods eller oplagres som transitgods.

§ 55. Loven og de regler, som er fastsat i medfør af loven, gælder også for fødevarer, der udføres til andre lande, medmindre varerne er i overensstemmelse med gældende regler i modtagerlandet eller almindeligt anerkendte internationale normer.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dog fastsætte regler om sammensætning, kvalitet, mærkning m.v. af varer, der udføres her fra landet.

Stk. 3. Medmindre ministeren fastsætter andet, finder loven og regler, der er fastsat i medfør af loven, også anvendelse på fødevarer, der her i landet leveres som forsyning til skibe og fly.

Kapitel 10

Formålsbestemte afgifter og gebyrer

§ 56. De af loven omfattede primærproducenter og virksomheder, herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder udgifterne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om eller bestemmer andet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter til dækning af udgifter til tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, herunder for særligt belastende kontrol samt ekstraordinære tilsyn, kontrol og analyser eller anden særlig kontrol, jf. § 63.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer, godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af afgifter eller gebyrer for godkendelser eller anmeldelser i henhold til forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab vedrørende de af loven omfattede forhold.

Stk. 5. Beløb, som opkræves i medfør af stk. 1-4, og som ikke betales rettidigt, tillægges en rente på 1,3 pct. månedligt for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne, medmindre andet er fastsat ved forordning. For erindringskrivelser betales et gebyr på 200 kr., som reguleres i henhold til § 3 i lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 6. Den, der overtager en virksomhed, med hvilken der føres tilsyn eller kontrol efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven, hæfter for de dermed forbundne afgifter og gebyrer, som vedrører tiden før overtagelsen.

Stk. 7. Der er udpantningsret for de i stk. 1-6 nævnte beløb.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at visse detailforhandlingsvirksomheder, der som led i uegennyttigt socialt arbejde tilvirker eller forhandler fødevarer uden erhvervmæssig fortjeneste for øje og uden konkurrencemæssig betydning i forhold til andre virksomheder, kan fritages for afgifter og gebyrer

Kapitel 11

Myndighederne

§ 58. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan henlægge sine beføjelser efter loven til en institution under ministeriet eller kan efter forhandling med vedkommende minister eller myndighed henlægge sine beføjelser til en anden offentlig institution.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere i nærmere afgrænset omfang henlægge opgaver inden for lovens område til private institutioner. Ministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan nedsætte udvalg til at bistå ved administrationen af særlige områder inden for loven. Ministeren kan fastsætte regler herom.

§ 59. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri etablerer en central enhed og et antal regionale statslige enheder, som skal varetage kontrol, tilsyn, undersøgelser og informationsvirksomhed m.m. inden for lovens område.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om disse enheders opgaver og virksomhed samt om tilsynet med disse.

§ 60. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om

- 1) at offentlige og private laboratorier skal være akkrediterede, godkendte eller opfylde bestemte kvalitetskriterier for at kunne varetage undersøgelsesopgaver i henhold til loven eller i regler udstedt i medfør af loven og
- 2) vurdering og godkendelse af analysemetoder og om, hvilke analysemetoder der skal anvendes til laboratorieundersøgelser i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

§ 61. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på opfyldelse af Det Europæiske Fællesskabs direktiver og beslutninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren kan endvidere fastsætte de regler, som er nødvendige for anvendelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fravigelse af reglerne i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af internationale traktater og aftaler inden for lovens områder.

Kapitel 12

Kontrol og offentliggørelse af kontrolresultater

§ 62. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om den kontrol, som skal udøves efter loven, herunder om arten, omfanget og udførelsen samt om udarbejdelse af kontrolprogrammer og anvendelse af analysemetoder, jf. § 60, nr. 2.

§ 63. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at bestemte typer af fødevarer skal underkastes særlig kontrol.

§ 64. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddeler de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i loven, i regler udstedt eller bestemmelser truffet i medfør af loven. Det kan herunder bestemmes, at varer, der ikke opfylder de krav, som er fastsat i loven, i regler udstedt

eller bestemmelser truffet i medfør af loven, skal mærkes, denatureres, beslaglægges eller tilintetgøres, at virksomheden skal kalde varer tilbage fra senere omsætningsled, eller at virksomheden midlertidigt skal indstille behandling eller salg.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at mærkning, denaturering, beslaglæggelse, tilintetgørelse eller tilbagekaldelse i henhold til stk. 1 skal ske for virksomhedens regning. § 56, stk. 5-7, finder tilsvarende anvendelse.

§ 65. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger, papirer m.v., herunder elektroniske data, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til loven eller til regler, som er fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 66. Den, der er ansvarlig for forhold, som omfattes af loven eller af regler udstedt i medfør af loven, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrol og overvågning vederlagsfrit mod kvittering udtage eller pålægge den ansvarlige at udtage prøver af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, is, vand, damp, luft, luftarter, materialer og genstande, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler, rengørings- og desinfektionsmidler m.m.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler eller træffe bestemmelse om, at en virksomhed skal yde tilsynsmyndigheden bistand ved forsendelse af prøver og afholde udgifterne herved.

§ 67. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et fødevarerkontroludvalg med den opgave at overvåge, om fødevarerkontrollen

udføres i overensstemmelse med reglerne på området, kontrolstrategien og kontrolplaner samt på en ressourcemæssigt hensigtsmæssig måde.

Stk. 2. Udvalget består af seks fagkyndige medlemmer udpeget af ministeren. Forbrugerrådet indstiller tre medlemmer, og Landbrugsrådet, Dansk Industri, FDB og Dansk Handel og Service indstiller i fællesskab ligeledes tre medlemmer. Udvalget vælger sin formand blandt medlemmerne. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden og de nærmere regler om udvalgets opgaver.

Stk. 3. Der oprettes en revisionsenhed under Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Revisionsenheden bistår Fødevarekontroludvalget. Revisionsenhedens leder er sekretær for udvalget. Ministeren fastsætter de nærmere regler om enhedens organisation og opgaver.

Stk. 4. Dokumenter, der i henhold til lov om offentlighed i forvaltningen og forvaltningsloven er interne, mister ikke som følge af udveksling mellem Fødevarekontroludvalget og revisionsenheden deres interne karakter.

Stk. 5. Ministeren udarbejder årligt en redegørelse til Folketinget om fødevarekontrollen.

§ 68. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater af og sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet edb-informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Kapitel 13

Det Rådgivende Fødevareudvalg

§ 69. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter Det Rådgivende Fødevareudvalg. Udvalget afgiver udtalelse om væsentlige fødevarepolitiske emner, herunder om udkast til ny lovgivning på området.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om udvalgets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Kapitel 14

Kost og ernæring

§ 70. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har til opgave at formidle oplysning til forbrugerne om forhold, der er omfattet af loven, herunder om ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan iværksætte overvågningsprogrammer for fødevarer og undersøgelser af fødevarer og af befolkningens kost og ernæring med henblik på udstedelse af regler inden for lovens område og på udarbejdelse af kost- og næringsstofanbefalinger, vejledninger til myndigheder og virksomheder samt forbrugeroplysning om kost og ernæring.

§ 71. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler og træffe bestemmelse om privates, herunder virksomheders, oplysning om kost og ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer skal mærkes med angivelse af næringsværdi, herunder om, hvorledes næringsværdien skal angives på emballagen, i reklamer og lignende. § 26 finder tilsvarende anvendelse for næringsdeklarationer.

§ 72. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan rådgive om og fastsætte regler for offentlig kostforplejning.

§ 73. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter et ernæringsråd, der skal være rådgivende i ernæringsvidenskabelige spørgsmål.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Kapitel 15

Klage og dispensation.

§ 74. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om adgangen til at klage over de i § 58 omhandlede myndigheders, udvalgs og private institutioners afgørelser, herunder om, at en myndigheds afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om myndighedernes, udvalgenes og de private institutioners adgang til at genvurdere en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 75. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende. Klage skal sendes til den myndighed, der har truffet afgørelsen.

Stk. 2. Klagemyndigheden kan inden for 6 måneder efter afgørelsen se bort fra overskridelser af klagefristen, når særlige grunde taler herfor.

§ 76. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan, når forholdene taler derfor, meddele dispensation fra bestemmelserne i § 15, stk. 1, § 23, § 49, stk. 2, § 54, stk. 1, og § 55, stk. 1.

§ 77. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under større katastrofer, herunder krise eller krig, fastsætte de regler og træffe de bestemmelser, der er nødvendige for at sikre den mest fordelagtige anvendelse af fødevarer, undgå forurening m.v. og sikre befolkningens forsyning med fødevarer. Ministeren kan herunder fastsætte regler eller træffe bestemmelse om fravigelse af de i loven fastsatte regler.

Stk. 2. Såfremt de i medfør af stk. 1 fastsatte regler eller trufne bestemmelser medfører økonomisk tab for en virksomhed eller for en producent, er staten erstatningspligtig. De pågældende virksomheder må ikke derved stilles mindre gunstigt end andre i samme branche.

Stk. 3. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af ministeren.

Kapitel 16

Straffebestemmelser

§ 78. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) behandler, sælger, indfører eller udfører fødevarer i strid med § 7, § 9, stk. 1, § 15, stk. 1, § 20, stk. 1, § 23, § 27, stk. 1, § 38, stk. 1, § 39, § 49, stk. 3, § 51, stk. 1, og § 55, stk. 1 og 3,
- 2) behandler, sælger eller indfører fødevarer, tilsætningsstoffer* eller materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med fødevarer i strid med § 19, stk. 1 og 2, § 21, § 24, stk. 3, og § 54, stk. 1, for tilsætningsstoffer, jf. § 18, nr. 1, og for materialer og genstande, jf. § 30, nr. 1,
- 3) uden autorisation, godkendelse eller registrering, udøver virksomhed som omhandlet i §§ 44-46,
- 4) beskæftiger personer i strid med § 11, stk. 1, og § 18,
- 5) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 10, stk. 2 og 3, og § 63,
- 6) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 64, stk. 1,
- 7) undlader at give tilsynsmyndighederne adgang til virksomheden efter § 65, stk. 1,
- 8) undlader at afgive oplysninger eller at yde tilsynsmyndigheden bistand efter § 66, stk. 1, eller
- 9) undlader at udtage prøver efter § 66, stk. 2.

Stk. 2. Straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelsen er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i regler fastsat af Det Europæiske Fællesskab om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til hæfte eller fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m. v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 79. Skønnes en overtrædelse ikke at ville

medføre højere straf end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltale-rejsning i retsplejelovens § 930, jf. § 926, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 17

Ikrafttræden m.m.

§ 80. Staten tilbyder de kommunale tjenestemænd, som på tidspunktet for ikrafttræden af § 59 er beskæftiget med varetagelsen af opgaver i henhold til denne lov eller de i § 81, stk. 2, nævnte love, ansættelse fra dette tidspunkt som statstjenestemænd i tilsvarende stillinger med henblik på varetagelse af opgaverne i de enheder, der er nævnt i § 59. Ansættelsen tilbydes på de vilkår, der gælder for tjenestemænd i staten, dog således at der ikke herved sker en forringelse af de pågældendes hidtidige løn- og andre ansættelsesvilkår.

Stk. 2. Hvis en kommunal tjenestemand, der har fået tilbudt ansættelse i henhold til stk. 1, ikke ønsker ansættelse som statstjenestemand, opretholdes den kommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår under tjenestemandens udførelse af de opgaver, der er henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Stk. 3. En tjenestemand, som i henhold til stk. 2 vælger at opretholde den kommunale ansættelse under udførelse af de opgaver, der er henlagt til den tilbudte statslige stilling, har ikke krav på ventepenge, rådighedsløn eller pension på grund af den opgaveomlægning, der sker i forbindelse med oprettelsen af de i § 59 nævnte enheder. Tjenestemanden har pligt til at underkaste sig de forandringer i sine tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som følger af denne opgaveomlægning.

Stk. 4. En tjenestemand, som vælger at opretholde den kommunale ansættelse, kan senest 5 år efter det i stk. 1 nævnte tidspunkt søge over-

gang til ansættelse som statstjenestemand på vilkår som nævnt i stk. 1.

Stk. 5. Staten refunderer kommunen udgifterne til løn til de kommunale tjenestemænd, der i henhold til stk. 2 vælger at opretholde den kommunale ansættelse, så længe de udfører arbejde for staten.

Stk. 6. Hvis staten ikke længere har behov for beskæftigelse af en tjenestemand, som har valgt at opretholde den kommunale ansættelse, kan staten efter forudgående varsling af vedkommende kommune bringe tjenestemandens arbejdsforhold til staten til ophør med det for tjenestemanden gældende opsigelsesvarsel.

Stk. 7. Staten afholder eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge og udbetaler pension til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 1 og 4 overgår til ansættelse som statstjenestemænd. Kommunen refunderer staten den del af tjenestemandens pension, der forholdsmæssigt svarer til tjenestemandens pensionsalder ved overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 8. Staten refunderer kommunen eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 2 vælger at opretholde den kommunale ansættelse, og hvis tjeneste i staten senere bringes til ophør efter stk. 6.

Stk. 9. Kommunen udbetaler pensionen til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 2 vælger at opretholde den kommunale ansættelse. Staten refunderer kommunen den del af tjenestemandens pension, der forholdsmæssigt svarer til den pensionsalder, tjenestemanden har optjent efter overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 10. Den endelige administrative afgørelse af tvivlsspørgsmål efter stk. 1-9 træffes af finansministeren efter forhandling med de involverede parter.

§ 81. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at følgende lovbestemmelser helt eller delvis ophæves:

- 1) Lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jf. lovebekendtgørelse nr. 649 af 4. august 1993.
- 2) Lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler.
- 3) Lov nr. 538 af 17. november 1976 om inter-

- national transport af letfordærlige levnedsmidler.
- 4) Lov nr. 343 af 25. maj 1990 om administration af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om levnedsmidler m. m.
 - 5) Lov nr. 290 af 29. april 1992 om æg og ægprodukter.
 - 6) Lov nr. 342 af 14. maj 1992 om mælk, mælkeprodukter, margarine m. v. (mælkeproduktloven).
 - 7) Lov nr. 343 af 14. maj 1992 om kød (kødloven).
 - 8) Lov nr. 481 af 12. juni 1996 om offentliggørelse af kontrolresultater og om ændring af visse love under Landbrugs- og Fiskeriministeriet.
 - 9) Lov nr. 402 af 10. juni 1997 om fødevarer-kvalitet.
 - 10) §§ 11 og 12 i lov nr. 356 af 6. juni 1991 om miljø og genteknologi, som ændret ved § 2 i lov nr. 921 af 25. november 1992.
Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af de i stk. 2 nævnte love, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.
- § 82. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

IVAR HANSEN

/ Grete Schødts